

Demény Péter

A FARKASOK DALA

Bánffy Miklós születésnapjára

Gróf úr, hát ez az év is véget ért.
A farkasok most is vonyítanak.
Gróf úr, a hó nem írt újabb zenét,
az esőcseppek nem vakítanak.
Gróf úr, a gyávaság még dolgozik,
és műveltségként adja el magát,
az üresség ma is bartókozik,
és árasztja a középszer szagát.

Gróf úr, Kolozsvár fölött lomha angyal
számolja már a másodperceket,
az ember szíve tele van az aggyal,
és elképed, ha szerelmet remeg,
és elképed, hogy megszámláltatik,
és még maradhat ezen a világon,
és ha szívében szálka már a hit,
reménykedhetik helyette az álom.

Gróf úr, sok boldog születésnapot,
néha látom ott Bonchida fölött.
Mint Ikarosz, érintse a Napot,
és ne találja el a gyáva rög.
Gróf úr, ki bátor volt egyszer, az marad,
míg a világban hajnal van és alkony.
És aki tehetséges, az szabad
proscéniumban és az utcasarkon.

Gróf úr, hogy én még mindig remélek,
abban, hiába, Ön is a ludas.
Mert iszap is volt, gyöngy is ez az élet,
húzott vizet is, sárt is a kutas.
De láttam Önt és éles okosságát,
és tehetségét, ahogy húsba vág.
Érzem a reményét és a magányát,
és üvöltöm a farkasok dalát.